För Sverige nya *Coleoptera*.

Av

CARL H. LINDROTH.

Calosoma investigator ILLIG.

Bland *C. auropunctatum* HBST i Göteborgs Museum stod också ett ex. av denna art, etiketterat: Öland, MORTONSON. Ex. är en ♂ och således mycket lätt att skilja från ovannämnda art, vars ♂ har såväl mellan- som baktibier starkt krökta. Hos *investigator* äro blott mellantibierna svagt krökta. Arterna föras också vanligen till skilda undersläkten. — Lättast åtskiljas de (framför allt ♀♀) på vingskalens skulptur, som mellan de för båda arterna karakteristiska tre guldgropsraderna (hos båda) har karaktären av i längsrader ordnade fjäll. Mellan två groprader komma hos *investigator* fem dylika fjällrader, hos *auropunctatum* blott tre. — *Calosoma investigator* är en östlig art med huvudutbredning i Sibirien och Ryssland, förmodligen ett stäppdjur. Den är dock även, mycket sällsynt, anträffad i ö. Tyskland och fyndet i vårt land således icke alldeles häpnadsväckande. Vi äga nu alla Tysklands *Calosoma*-arter, och alla fem äro de, egendomligt nog, funna på Öland.

Bembidion tenellum ER.

I GRILLS Catalogus står arten upptagen som svensk: Hall. Åhskloster (I. B. ERICSON) och Hall. Särö (SANDIN). Denna uppgift anses dock bero på felbestämning, och ERICSON har i sitt ex. av boken antecknat, att uppgiften vore oriktig och sannolikt härrörde från SANDIN. I dennes huvudsamling saknas arten, men bland hans odeterminerade djur stod ett ex. av arten, etiketterat: Hall. Särö, SANDIN. Huruvida den verkliga *tenellum* har legat till grund för SANDIN-lokalen i GRILL får dock anses tvivelsamt, ehuru det onekligen synes egendomligt, att den sedan skulle upptäckas från just samma lokal.

Från *B. (Emphanes) minimum* FBR., som arten mest liknar, skiljes den främst genom de framtill tydligt konvergerande (hos *minimum* parallella) pannfårorna och tillhör därigenom undersläktet *Lopha*. — Arten är utbredd över hela Mellaneuropa och ehuru sällsynt även i Danmark.

Bembidion lunulatum FOURCR.

Ett ex. märkt: Skåne, VARENIUS, under *biguttatum* FBR. i I. B. ERICSONS samling; ett ex. Sk. Klinta, vid Ringsjön, två ex. Öl. Halltorps hage, tagna av mig; två ex. Sk. Tomelilla på sand $^{4}/_{6}$ 25 (E. ARWIDSSON). — Arten kan sägas stå mitt emellan *æneum* GERM. och *biguttatum* FBR. Täckvingarna sakna liksom hos den förra tydlig sjunde punktstrimma, men äga den senares starkare (t. o. m. ännu starkare) punktur och tydligare blågröna glans. Bästa artkaraktären ligger i halsskölden: Basalfältet vid dennas bakhörn är hos *lunulatum* framåt förlängt och böjt så, att det löper parallellt med ytterkanten, hos *æneum* kortare, nästan rakt, bildande vinkel med halssköldens ytterkant. — Arten har vidsträckt utbredning och är i Mellaneuropa allmän. Närmast är den anträffad i Danmark, enligt »Danmarks fauna» blott på Jylland.

Ophonus rupicola STRM.

I juni 1923 fann jag under stenar på sandig gräsmark nära stranden vid Lummelunda på Gotland flera ex. av en *Ophonus*, som jag först höll för *puncticollis* PAYK., en art som jag då ej sett. Senare på sommaren hittades samma djur på kalkbackarna vid Lau, sö. Gotl. Först ett par år senare kom jag underfund med, att det måste vara ovan nämnda art, och sände den då till red. ANTON JANSSON, som kom till samma resultat.

Arten är långsträcktare, verkar mera parallell än någon annan svensk *Ophonus*. Från *puncticollis* skiljes den genom fullständigt okantad halssköldsbas, från *rufibarbis* FBR. genom betydligt långsträcktare halssköld, från båda dock bäst genom mikroskulpturen på vingskalen, som sakna de två nämnda arternas chagrinering och därigenom erhålla en egendomlig, stålartad glans.

Amanuens HANS LOHMANDER har sommaren 1927 gjort ytterligare följande fynd av arten på Gotland: Visby vid Galgberget, stenig v.-sluttning $^{29}/_{5}$ 2 ex.; Klintehamn, Vivesholme, stenig sandmark vid stranden $^{22}/_{7}$ 1 ex.; Sundre, Västergårda, under stenar i kort gräs-örtvegetation på gränsen till alvaren $^{15}/_{8}$ 1 ex.; Othem, Stenstugu, under stenar vid vägen i torr gräs-örtvegetation $^{21}/_{9}$ 2 ex.

Arten förekommer spridd i Mellaneuropa. En fynduppgift för Danmark (Falster) lär bero på felbestämning (RYE: *Løbebiller*, i »Danmarks fauna»).

Liodes rubiginosa SCHMIDT.

Under tiden $^{22}/_{6}$—$^{11}/_{7}$ 1923 insamlades i härs s:n, sö. Gotl., närmare 100 *Liodes*-exemplar, genom håvning strax före solnedgången på en torr, halvt avbetad äng vid gården Hägdarve. De ha varit

till bestämning hos VICTOR HANSEN i Danmark, som fann att en stor del av materialet tillhörde ovan nämnda art, som från närmaste anförvanter bäst skiljes därigenom, att pannan har blott två (ej fyra) punkter. — Enligt meddelande från red. ANTON JANSSON finnes i L. HAGLUNDS samling ett ex. av arten, märkt: Kalmar. — Den är även funnen i Danmark, i större antal på Fanö.

Liosoma deflexum PANZ.

I Göteborgs museum stodo två obestämda ex., märkta: Göteborg, VESTMAN, det ena med närmare angiven lokal: Gårda. — Djuret tillhör underfam. *Plinthinæ,* i vårt land hittills ej företrädd, stående närmast *Hylobiinæ.* — Arten är funnen i Norge kring Bergen och Stavanger (Sp. SCHNEIDER, Berg. Mus. Aarb. 1901 n:o 1 p. 112) och i Danmark på flera lokaler, varför den sannolikt verkligen är inhemsk även hos oss. I Tyskland har den stor utbredning; lever enligt REITTER på Ranunculacéer.

Ceutorhynchus Javeti BRIS.

Ett ex. 22/6 1923 på landsvägen vid Ljugarn på ö. Gotland. — Av våra svenska arter står den närmast *crucifer* OLIV., men skiljes lätt därigenom att vingskalens sidor och spets äro tätt besatta med glänsande korn (som *crucifer* alldeles saknar). Redaktör ANTON JANSSON, som kontrollerat bestämningen, har haft tillfälle att jämföra djuret med utländska ex., med vilka det väl överensstämmer. — Arten är närmast funnen i Danmark (Møen) och i Östersjöprovinserna. I Tyskland på *Symphytum* och *Anchusa* (enl. REITTER).

Parmena balteus L.

I C. H. ÖSTRANDS samling, i Göteborgs Museum, stod ett ex., felbestämt, med etikett: Svenljunga, ÖSTRAND. Som arten ej ens är anträffad i Tyskland utan närmast i Tyrolen, är det säkert fråga om ett tillfälligen infört djur. — Prof. AURIVILLIUS har godhetsfullt granskat exemplaret.

Phytæcia (Opsilia) cærulescens SCOP.

Likaledes ett ex. i ÖSTRANDS samling (av honom bestämt till *Ph. nigricornis* FBR.), tyvärr utan närmare lokaluppgift än: Halland, ÖSTRAND. Ex. är ovanligt mörkt och närmar sig härigenom a. *obscura* BRIS. — Från de två svenska *Phytæcia*-arterna (tillhörande undersl. *Phyt.* s. str.) skiljes arten genom den långa första leden på baktarserna. — I Mellaneuropa är arten vitt utbredd och ej sällsynt. Enl. REITTER på *Echium* och *Cynoglossum.* Bestämningen har kontrollerats av prof. AURIVILLIUS.